

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.208/2026/9-I.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe2

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

71.P.23.762/2025/5.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperest arra kötelezi, hogy az elsőfokú bíróság által megjelölt helyen, módon és időben az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé:

„Helyreigazítás:

A 2025. november 24. napján a <https://magyarnemzet.hu/> online felületünkön közzétett „Villákból irányítja településrészt a balliberális polip” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a politikus1 vezette Fővárosi Önkormányzat harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy az ügyvédi iroda csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kapott még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott. A valóságban a cég2-vel kötött megbízási szerződés keretében a felperes 2.400.000 forint díjazásban részesült.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a cég3 a 2020-as év során közbeszerzési tanácsadásra 20 millió forintos szerződést kötött a felperessel. A valóság ezzel szemben az, hogy az cég3-al

kötött megbízási szerződés keretében 2.910.000 forint összegű megbízási díj került kifizetésre a felperes részére.”

A további közlések vonatkozásában a keresetet elutasítja.

Mellőzi a médiaszolgáltatót perköltségben marasztaló rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a médiaszolgáltató részére 85.420 (nyolcvanötezer-négyszázhusz) forint elsőfokú perköltséget.

A médiaszolgáltató által fizetendő kereseti illeték összegét 6.300 (hatezer-háromszáz) forintra leszállítja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 25.200 (huszonötezer-kétszáz) forint kereseti illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a médiaszolgáltatót, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 91.440 (kilencvenegyezer-négyszáznegyven) forint másodfokú perköltséget.

A felperest 38.400 (harmincnyolcezer-négyszáz), a médiaszolgáltatót 9.600 (kilencezer-hatszáz) forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi az állam javára. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes által szerkesztett magyarnemzet.hu hírportálon 2025. november 24-én „Villákból irányítja településrész1-t a balliberális polip” címmel jelent meg cikk, amely az alábbi közléseket tartalmazza:

[2] „Mint ismert, egyéb érdekelt1 gyakorlatilag egyeduralkodóként vezeti a településrész1-i önkormányzatot politikus3, a DK megválasztott polgármestere helyett. A kerület vezetése nyíltan elismeri, hogy ő felügyeli a közbeszerzési eljárásokat, miközben a családjához volt köthető az a tanácsadó cég, amely a kerület közbeszerzéseiben részt vesz. Az önkormányzati közbeszerzéseket irányító polgármesteri kabinetfőnök, egyéb érdekelt1 apjának közbeszerzési cégét, a cég1-t pedig épp az településrész1-i önkormányzat „független” közbeszerzési szakértője, egyéb érdekelt2 és férje vásárolta meg.”

[3] „Mint ismert, a már a politikus1-érában is zsíros szerződéseket nyerő, politikus2 volt szocialista képviselőhöz közel álló ügyvédi iroda is komoly szerepet kap az településrész1-i közbeszerzések végrehajtásában.”

[4] „A egyéb érdekelt1 kabinetfőnökkel közeli kapcsolatot ápoló iroda ugyanakkor már politikus1 főpolgármestersége idején is komoly megbízásokat kapott.”

[5] „Ezen felül a politikus1 vezette fővárosi önkormányzat a egyéb érdekelt2 ügyvédi irodának harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy csak részben teljesítették a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kaptak még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy ilyet a szerződés nem tartalmazott. A szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást.”

[6] „A egyéb érdekelt2 ügyvédi iroda ugyanis politikus1 főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt3 akkori főjegyzővel, aki jelenleg településrész1 jegyzőjeként tevékenykedik, illetve egyéb érdekelt1-el, aki az akkori főjegyzői iroda vezetőjeként dolgozott, jelenleg pedig politikus3 polgármester kabinetfőnöke.”

[7] „Az említett cég az egykori szocialista képviselőhöz, politikus2-höz is köthető. Egy 2010-es, a településrész2-i önkormányzat visszaéléseit tartalmazó cikkben ugyanis felbukkan a egyéb érdekelt2 ügyvédi iroda. A szóban forgó cikkben egyéb érdekelt2 közbeszerzési tanácsnokra, mint politikus2-höz közel álló szereplőre hivatkoznak, aki 2008–

2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint 3,5 milliós havi apanázst jelent.”

[8] „Az ügyvédi iroda 2020-ban településrész3-on is felbukkant, a cég3 a 2020-as év során közbeszerzési tanácsadásra 20 millió forintos szerződést kötött a felperessel.”

[9] A felperes előzetes helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.

[10] A felperes keresetében az alperest a következő helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni.

[11] „Helyreigazító közlemény: 2025. november 24. napján a <https://magyarnemzet.hu/> online felületünkön közzétett „Villákból irányítja településrész1-t a balliberális polip” című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy egyéb érdekelt1 Kabinetvezető Asszony családjához köthető az a közbeszerzési tanácsadó cég, mely a településrész1 közbeszerzéseiben részt vesz. Ezzel szemben a valóság az, hogy településrész1-el (cím), mint Megbízóval a felperes, mint Megbízott áll szerződéses jogviszonyban. A felperes alapítója, illetve egyedüli tagja egyéb érdekelt2 irodavezető ügyvéd. A felperes soha, semmilyen módon nem kötődött egyéb érdekelt1 Kabinetvezető Asszonyhoz, vagy családjához. (első közlés)

[12] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a közbeszerzéseket irányító polgármesteri kabinetfőnök, egyéb érdekelt1 apjának közbeszerzési cégét, a cég1-t egyéb érdekelt2 és férje vásárolta meg. Ezzel szemben a valóság az, hogy a cég1 egyéb érdekelt2, mint kültag belépését megelőzően nem foglalkozott közbeszerzési tanácsadással, külső közbeszerzési jogi szakértői feladatokat nem látott el. egyéb érdekelt2 nem a Kabinetvezető Asszony Édesapjának közbeszerzési cégét vásárolta meg férjével. A Társaság beltagja nem egyéb érdekelt2 irodavezető ügyvéd férje. (második közlés)

[13] Valótlanul állítottuk, hogy a már a politikus1-érában is zsíros szerződéseket nyerő felperes közel áll politikus2 volt szocialista képviselőhöz. (harmadik közlés)

[14] Valótlanul híreszteltük, hogy egyéb érdekelt2 közbeszerzési tanácsnokként 2008–2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanázst jelent. (negyedik közlés)

[15] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a felperes már politikus1 főpolgármestersége idején is komoly megbízásokat kapott. (ötödik közlés)

[16] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a politikus1 vezette fővárosi önkormányzat a egyéb érdekelt2 ügyvédi irodának harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy csak részben teljesítették a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kaptak még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy ilyet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást. A cikkünkben hivatkozott 50.000.000,- Ft-os kifizetésre az Ügyvédi Iroda részére nem került sor. A valóság ezzel szemben az, hogy a cég2-vel kötött megbízási szerződés keretében mindösszesen nettó 2.400.000,-Ft került kifizetésre a felperes részére. (hatodik közlés)

[17] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a felperes politikus1 főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt3 akkori főjegyzővel, mind egyéb érdekelt1-el akkori főjegyzői irodavezetővel. A felperes a politikus1 volt Főpolgármester Úr vezette Fővárosi Önkormányzattal nem állt szerződéses jogviszonyban, így sem egyéb érdekelt3 volt Főjegyző Úrral, sem pedig egyéb érdekelt1 volt Főjegyzői Irodavezető Asszonnyal nem állt fenn közvetlen kapcsolat. (hetedik közlés)

[18] Valótlanul állítottuk, hogy a cég3 a 2020-as év során közbeszerzési tanácsadásra 20 millió forintos szerződést kötött a felperessel. A valóság ezzel szemben az, hogy az cég3-

al kötött megbízási szerződés keretében mindösszesen nettó 2.910.000; - Ft összegű megbízási díj került kifizetésre a felperes részére.” (nyolcadik közlés)

[19] Kérte a médiaszolgáltató perköltségben marasztalását.

[20] Keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 1. § 6. pontjában, 4. § (3) bekezdésére, 12. §-ára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (2) bekezdés c) pontjában és 496. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott.

[21] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltség fizetésére kötelezését kérte.

[22] Előadta, hogy a sérelmezett cikk közügyekre vonatkozó tájékoztatást tartalmaz, annak témájára figyelemmel a felperesnek fokozott tűrési kötelezettsége van. A cikk ugyanis a felperes közpénzből finanszírozott megbízásainak körülményeit, azok politikai és közéleti összefüggéseit vizsgálja. Hivatkozott az ún. relatív közszereplőkre [57/2001. (XII. 5.) AB határozat], akik a közéleti kérdésben betöltött szerepük miatt kerülhetnek a szólásszabadság tárgya szempontjából kevésbé védett helyzetbe, nem státuszuk és az abból eredő lehetséges befolyásuk, hanem a közügyben való konkrét érintettségük, ahhoz kapcsolódásuk révén.

[23] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján nemcsak a politikusok, hanem azon személyek is közszereplőnek minősülhetnek, akik a politikai közülethez szorosan kapcsolódó tevékenységet fejtenek ki, vagy a közéleti szereplőkkel szoros, a közéleti diskurzus szempontjából releváns kapcsolatban állnak.

[24] A közügyek vitájához tartozó információk terjesztése a sajtó alkotmányos küldetése, a demokratikus vita többi résztvevőjének joga van ehhez a tájékoztatáshoz. A közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvezzi [az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) számú határozata].

[25] A közéleti vita keretében elhangzott állítások főszabályként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben formálisan, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításként értékelendők. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes az őt érintő közlések tartalmát magára nézve sérelmesnek tartja, nem teszi megállapíthatóvá a személyét érintő jogsérelmek bekövetkezését.

[26] Az első, második és negyedik közlés vonatkozásában a felperesnek hiányzik az érintettsége.

[27] A harmadik közlés (a már a politikus1-érában is zsíros szerződéseket nyerő felperes közel áll politikus2 volt szocialista képviselőhöz) nem tényállítás, hanem értékítélet.

[28] politikus2 korábban tett és alperes által közzétett nyilatkozata, a közbeszerzési eljárásokban való részvétellel kapcsolatos közbeszerzési döntőbizottsági határozatok, ügyészségi közlemény, politikus4 önkormányzati képviselő blogbejegyzései, és a cég4 vitarendezési kérelmei a közlés ténybeli alapját megteremtik.

[29] A tényállítás formájában megjelenő következtetés-levonás átlagosan tájékozott olvasó általi ellenőrizhetősége és okszerűsége képezheti a jelen sajtó-helyreigazítási perben a vizsgálat tárgyát. A cikkben közöltek alapján az olvasóknak lehetősége van annak megítélésére, hogy a következtetés levonására a logika szabályainak megfelelően, okszerűen került-e sor. Ezt az értékelést az alapul fekvő tényadatok alapján az olvasók el tudják végezni. A következtetés, vélemény pedig sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet.

[30] Az ötödik közlés (a felperes már politikus1 főpolgármestersége idején is komoly megbízásokat kapott) kellő ténybeli alappal bíró vélemény, újságírói értékítélet, amely miatt

nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A következtetés alátámasztására csatolta az OLAF-jelentést és a cég2 honlapján közzétett közérdekű adatközlést.

[31] A hatodik közlés (a politikus1 vezette fővárosi önkormányzat a egyéb érdekelt2 ügyvédi irodának harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy csak részben teljesítették a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kaptak még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást) kellő ténybeli alappal bíró vélemény, újságírói értékítélet, amely miatt nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A ténybeli alapokat az OLAF csatolt jelentése tartalmazza.

[32] A hetedik közlés vonatkozásában azzal érvelt, hogy a nagyértékű fővárosi közbeszerzéseknél hosszú éveken keresztül eljáró felperes részt vett előterjesztések elkészítésében, bizottsági üléseken, így közvetlenül dolgozott és kapcsolatban állt a mindenkori főjegyzővel és annak helyettesével is. Mindezek alapján kellő ténybeli alappal rendelkezett azon újságírói következtetés, hogy a felperes politikus1 főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt3 főjegyzővel, mind egyéb érdekelt1 főjegyzői irodavezetővel.

[33] A kilencedik közlés vonatkozásában csatolta a felperes 2020. március 5-én kötött megbízási szerződését, melyből az derül ki, hogy a felperessel határozatlan idejű, óradíjas megbízást kötöttek keretösszeg, vagy megbízási díj korlát nélkül. A felperes a cég2-vel megkötött szerződés alapján 8 hónap alatt 40.232.530 forint megbízási díjat vett fel, ez kellő ténybeli alap azon következtetés levonására, hogy a felperes által érvényesített megbízási díj akár a 20 milliós nagyságrendet is elérhette. Indítványozta a cég3 megkeresését arra vonatkozóan, hogy a felperes részére ténylegesen milyen összegű megbízási díjat fizettek ki.

[34] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy a 2025. november 24. napján 15:43 órakor a <https://magyarnemzet.hu/belfold/2025/11/villakbol-iranyitja-telepulésrészl-t-a-balliberális-polip> linken közzétett, „Villákból irányítja településrészl-t a balliberális polip” című cikkben használt betűtípus és betűméret alkalmazásával, közvetett és/vagy közvetlen szöveges és/vagy egyéb kommentár nélkül 5 (öt) napon belül a <https://magyarnemzet.hu/> oldalon az eredeti <https://magyarnemzet.hu/belfold/2025/11/villakbol-iranyitja-telepulésrészl-t-a-balliberális-polip> linken a cím alatt, a bevezető felett közvetlenül elérhető módon 30 napig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt.

[35] „Helyreigazító közlemény:

[36] 2025. november 24. napján a <https://magyarnemzet.hu/> online felületünkön közzétett „Villákból irányítja településrészl-t a balliberális polip” című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy egyéb érdekelt1 Kabinetvezető Asszony családjához köthető az a közbeszerzési tanácsadó cég, mely a településrészl közbeszerzéseiben részt vesz. Ezzel szemben a valóság az, hogy településrészl-el (cím), mint Megbízóval a felperes, mint Megbízott áll szerződéses jogviszonyban. A felperes alapítója, illetve egyedüli tagja egyéb érdekelt2 irodavezető ügyvéd. A felperes soha, semmilyen módon nem kötődött egyéb érdekelt1 Kabinetvezető Asszonyhoz, vagy családjához.

[37] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy közbeszerzéseket irányító polgármesteri kabinetfőnök, egyéb érdekelt1 apjának közbeszerzési cégét, a cég1-t egyéb érdekelt2 és férje vásárolta meg. Ezzel szemben a valóság az, hogy a cég1 egyéb érdekelt2, mint kültag belépését megelőzően nem foglalkozott közbeszerzési tanácsadással, külső közbeszerzési jogi szakértői feladatokat nem látott el. egyéb érdekelt2 nem a Kabinetvezető Asszony

Édesapjának közbeszerzési cégét vásárolta meg férjével. A Társaság beltagja nem egyéb érdekelt² irodavezető ügyvéd férje.

[38] Valótlanul állítottuk, hogy a már a politikus¹-érában is zsíros szerződéseket nyerő felperes közel áll politikus² volt szocialista képviselőhöz.

[39] Valótlanul híreszteltük, hogy egyéb érdekelt² közbeszerzési tanácsnokként 2008–2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanázt jelent.

[40] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a felperes már politikus¹ főpolgármestersége idején is komoly megbízásokat kapott.

[41] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a politikus¹ vezette fővárosi önkormányzat a egyéb érdekelt² ügyvédi irodának harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy csak részben teljesítették a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kaptak még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást. A cikkünkben hivatkozott 50.000.000,- Ft-os kifizetésre az Ügyvédi Iroda részére nem került sor. A valóság ezzel szemben az, hogy a cég²-vel kötött megbízási szerződés keretében mindösszesen nettó 2.400.000,-Ft került kifizetésre a felperes részére.

[42] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a felperes politikus¹ főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt³ akkori főjegyzővel, mind egyéb érdekelt¹-el akkori főjegyzői irodavezetővel. A felperes a politikus¹ volt Főpolgármester Úr vezette Fővárosi Önkormányzattal nem állt szerződéses jogviszonyban, így sem egyéb érdekelt³ volt Főjegyző Úrral, sem pedig egyéb érdekelt¹ volt Főjegyzői Irodavezető Asszonnyal nem állt fenn közvetlen kapcsolat.

[43] Valótlanul állítottuk, hogy a cég³ a 2020-as év során közbeszerzési tanácsadásra 20 millió forintos szerződést kötött a felperessel. A valóság ezzel szemben az, hogy az cég³-al kötött megbízási szerződés keretében mindösszesen nettó 2.910.000; - Ft összegű megbízási díj került kifizetésre a felperes részére.”

[44] Kötelezte az alperest, hogy közvetett és/vagy közvetlen szöveges és/vagy egyéb kommentár nélkül 5 (öt) napon belül a <https://magyarnemzet.hu/> kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben, valamint betűtípusban, ahogy a cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, 24 (huszonnégy) óra időtartamban jelentesse meg a „Helyreigazítás: Valótlanságot közöltünk a felperesről” címet, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető.

[45] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[46] Kötelezte a médiaszolgáltatót, hogy fizessen meg a felperesnek 497.005 forint perköltséget és 36.000 forint illetéket az állam javára.

[47] Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes keresetösségi joggal rendelkezik valamennyi közlés vonatkozásában.

[48] A felperes sem közhatalmat gyakorló személynek, közszereplő politikusnak, sem a közéleti diskurzus szempontjából releváns kapcsolatban állónak nem minősül, nem „relatív közszereplő”. Önmagában az, hogy az önkormányzattal megbízási szerződéses kapcsolatban állt, a felperes ilyen minősége megállapítását nem keletkeztetheti.

[49] A kifogásolt cikk olyan tényállításokat tartalmaz, amelyek valósága bizonyítható lett volna.

[50] Valamennyi közlés vonatkozásában alaposnak ítélte a felperes hivatkozásait és azokat megismételve az alperest helyreigazítás közzétételére kötelezte.

[51] A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[52] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében az ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a valóságközlés helyreigazítás szövegéből való mellőzését kérte a helyreigazítási kötelezettség fennállása esetére.

[53] Másodfokú perköltségigénye volt, a fellebbezéssel kapcsolatban 6 munkaórát és a tárgyalásra való felkészülésért, valamint az azon való részvételért 2 munkaórát számított fel.

[54] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* és *d)* pontjaira alapította.

[55] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan állítást.

[56] Az elsőfokú bíróság ítéletében tévesen állapította meg, hogy a felperes nem fokozott türési kötelezettséggel terhelt közéleti szereplő és hogy a felperes által kötött szerződésekhez tartozó adatok közlése nem tartozik a közügyek vitájához. Tekintettel a sérelmezett közlemény témájára, a felperesnek fokozott türési kötelezettsége van a sérelmezett közlések kapcsán. A cikk ugyanis a felperes közpénzből finanszírozott megbízásainak körülményeit, azok politikai és közéleti összefüggéseit vizsgálja, amelynek kritikus vizsgálata a sajtó feladata.

[57] Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla döntésére, mely azt állapította meg, hogy a relatív közszereplő a közéleti kérdésben betöltött szerepe miatt kerülhet a szólásszabadság tárgya szempontjából kevésbé védett helyzetbe, nem státusza és az abból eredő lehetséges befolyása, hanem a közügyben való konkrét érintettsége, ahhoz kapcsolódása révén.

[58] Hangsúlyozta, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján nemcsak a politikusok, hanem azon személyek is közszereplőnek minősülhetnek, akik a politikai közülethez szorosan kapcsolódó tevékenységet fejtenek ki, vagy a közéleti szereplőkkel szoros, a közéleti diskurzus szempontjából releváns kapcsolatban állnak.

[59] Hivatkozott az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) számú határozatára, melyben kifejtettek szerint amennyiben az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvez.

[60] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben a sérelmezett cikk nem tartalmaz valótlan tényállítást.

[61] Az első közlés a felperest nem érinti, annak vonatkozásában a felperesnek nincs perbeli legitimációja. A kijelentés egyéb érdekelt¹ cselekvőségére vonatkozik, aki helyett a felperes nem kérhet helyreigazítást. A közlés a felperes ügyvédi irodát sem közvetve, sem közvetlenül nem érinti, a felperesre sem nevének megjelölésével, sem egyéb módon nem utal.

[62] A második közléssel a felperest nem érinti, az ugyanis egyéb érdekelt² magánszemélyt és férjét jelöli meg a cég¹ megvásárlójaként, a felperes tehát e körben nem rendelkezik keresetjogi joggal.

[63] A harmadik közlés tekintetében politikus² büntetőeljárása ügyészi jelentésével, és egyéb, a vád tárgyává tett cselekmény megvalósításával kapcsolatos okiratokkal támasztotta alá a perben, hogy olyan közbeszerzési eljárást rónak a szocialista politikus terhére, melynek előkészítésével, lebonyolításával a felperes volt megbízva. Erre tekintettel fogalmazta meg az

újságíró azt az állítást, következtetést, hogy a felperes a politikushoz köthető, és a személyével érintett közbeszerzési eljárásokban érintett személy. Ezt támasztotta alá, hogy a felperes már politikus² 2007-es településrész²-i elnökségét követően megbízáshoz jutott az önkormányzatnál és a felperes volt az, aki lebonyolította és végrehajtotta politikus² cég⁵ felé tett azon vállalását, hogy az előre kiválasztott cég⁵ nyerje el a pályázatot. Mindezek megalapozzák azon értékítéletet, hogy a felperes politikus² szocialista képviselőhöz köthető, a következtetés, vélemény sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet.

[64] A negyedik közlés kellő ténybeli alappal bíró vélemény, újságírói értékítélet, amely miatt nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A felperes politikus¹ főpolgármesterségének idején, vagyis 1990 és 2010 között fővárosi önkormányzati cégekkel állt szerződésben, mely alapján akár ötvenmillió forint megbízási díjat is kaphatott volna a 2007 novemberében megkötött szerződések alapján. Okiratokkal bizonyította, hogy olyan közbeszerzési eljárással kapcsolatban folyik büntetőeljárás politikus²-vel szemben, amelynek a lebonyolításával a felperes volt megbízva.

[65] Az ötödik közlés vonatkozásában is hiányzik a felperes keresetösségi joga, a sérelmezett kijelentés nem a felperesre fogalmaz meg tényállítást, hanem egyéb érdekelt² magánszemélyre. Ezen közlés kapcsán érdemi elutasításnak is helye van, tekintettel arra, hogy a felperes nem vitatta sem sajtó-helyreigazítási, sem személyiségi jogi per keretében a hivatkozott 2010-es cikk tartalmát, amely szerint a 2008-2009-es évben hét hónap jogi munkáért összesen 26,1 millió forintot keresett.

[66] A hatodik közlés minden elemében kellő ténybeli alappal bíró vélemény, újságírói értékítélet, vélemény, amely miatt nincs helye sajtó-helyreigazításnak.

[67] A közpénzekkel való gazdálkodás, az önkormányzat által közpénz felhasználásával kötött szerződések tartalma, teljesítése, a megbízási díj nagysága közügynek minősül. Ezek vitathatósága a szabad véleménynyilvánításhoz való jog védelmét élvezzi, az ezzel kapcsolatban kifejtett kritika, vélemény önmagában nem alkalmas személyiségi jogsértés megállapítására. A közügyben alkalmazott kritikát a közüggyel érintett személy túrni köteles (a Kúria Pfv.20058/2022. számú határozata).

[68] A közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. Az önkormányzattal közpénz felhasználását érintő szerződést kötő vállalkozás vezetőjének a szerződés tartalmára vagy teljesítésére vonatkozó kritikát fokozottan túrnie kell, mivel a közpénz elköltése közügynek minősül (a Kúria Pfv.21063/2022/5 számú határozata).

[69] A közlés valóságát az OLAF-jelentés alátámasztja. A vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlat alapján a közéleti vita keretében elhangzott állítások főszabályként egyébként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben formálisan, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításnak értékelhetők.

[70] A hetedik közlés kellő ténybeli alappal rendelkező következtetés. A megjelölt két személlyel arra tekintettel hozta összefüggésbe a felperesi ügyvédi irodát, hogy annál az önkormányzatnál (is) tevékenykedik jelenleg közbeszerzési ügyekben felperes, ahol ez a két személy jelenleg tisztséget tölt be, és velük a felperest vezető ügyvéd, a felperesen keresztül korábban munkakapcsolatban lehetett, a fővárosi önkormányzat közbeszerzési ügyeivel összefüggően. Abból a tényből, hogy a felperes jelenleg az településrész¹-i Önkormányzat megbízottjaként eljár az településrész¹-i Önkormányzat közbeszerzési eljárásaiban, azokban tevékenyen részt vesz, egyéb érdekelt³, a korábbi főjegyző jelenleg településrész¹ jegyzője, illetve egyéb érdekelt¹, a korábbi főjegyzői irodavezető pedig a jelenlegi településrész¹-i polgármester kabinetfőnöke, következtetett az alperes a köztük lévő kapcsolatra, ez korábbi lehetséges ismeretségük okán nem logikátlan, kirívóan okszerűtlen következtetés.

[71] Amennyiben helyreigazítás közzétételére lenne köteles, a valóság közlésére nem kötelezhető; a valóságként közölni kért szöveg a sérelmezett közlések helyreigazításához szükségtelen, mivel a helyreigazító közlemény tartalmazza a valótlan tény, annak megjelenítésével megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak az olvasók.

[72] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a médiaszolgáltató másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését indítványozta.

[73] Hangsúlyozta, hogy sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak, sem közéleti diskurzus szempontjából releváns kapcsolatban állónak nem minősül. Az a tény, hogy valamely önkormányzattal megbízási szerződése révén jogviszonyban áll, illetve ennek keretében jogi szolgáltatást nyújt, a relatív közszereplői státuszának megállapítását nem keletkezteti. E körben hivatkozott az 1/2015. (I. 16.) AB határozat indokolásának [39] bekezdésében foglaltakra, mely szerint az ügyvédként eljáró személy azonban önmagában ügyvédi minősége miatt nem tekinthető sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak.

[74] A perbeli cikk több közlés tekintetében is lényegesen módosult a keresetlevél benyújtását követően, egyes részeket töröltek.

[75] Az első és második közléssel kapcsolatban egyetértett az elsőfokú ítélet megállapításával a felperes keresetösségi joga tárgyában. Mind a cikk eredeti, mind az időközben módosított tartalma alapján egyértelmű, hogy az a felperes ügyvédi iroda, illetve annak vezetője vonatkozásában tartalmaz megállapításokat, tényállításokat.

[76] Hivatkozott a Kúria Pfv.21.345/2019/6. számú ítélete indokolásának 22. bekezdésében foglaltakra.

[77] A harmadik közlés tekintetében azt emelte ki, hogy a politikus² volt országgyűlési képviselő és a felperes ügyvédi iroda közötti, alperes szerint fennálló kapcsolatot érintő tényállítás törlésre került, amivel az alperes elismerte, hogy a felperest érintően valótlan tényállítást tett.

[78] politikus² volt országgyűlési képviselővel nem állt szerződéses kapcsolatban. A cikkben vizsgált időszakra vonatkozó megbízási szerződés politikus² országgyűlési képviselősségét megelőzően jött létre közte és településrész², mint megbízó között. településrész², illetve politikus², mint országgyűlési képviselő közjogi státuszának egyértelmű elkülönültségére figyelemmel nincs olyan releváns tény, amely megalapozhatná azt az alperes következtetéseként előadott állítást, hogy a felperes politikus²-höz közel álló ügyvédi iroda volna.

[79] A felperes visszautasította a fellebbezés azon állítását, hogy ő volt az, aki lebonyolította és végrehajtotta politikus² cég⁵ felé tett azon vállalását, hogy az előre kiválasztott cég⁵ nyerve el a pályázatot. Ezzel az alperes azt a hamis látszatot kelti, mintha a felperes, illetve annak vezetője akár tettesi, akár részesi minőségben közreműködött volna politikus² volt országgyűlési képviselővel szemben emelt vád tárgyává tett korrupciós bűncselekmények elkövetésében, megvalósításában, mellyel sérül a Pp. 5. § (1) bekezdésben megfogalmazott jóhiszemű eljárás követelménye.

[80] A negyedik közlés tekintetében van keresetösségi joga. A cég¹ és a felperes vezetője közötti kapcsolatot érintő tényállítás a cikkből törlésre került.

[81] Az ötödik közlés vonatkozásában kiemelte, hogy a cikkből nem egyértelmű az, hogy a felperes „által nyert zsíros szerződések” a közbeszerzésekhez köthetőek-e vagy sem. Az OLAF-jelentés a cikkben írt időszakban kötött szerződéseket nem tartalmazza, csak azt, hogy a felperes részére mennyi összeg mikor kötött szerződés alapján került kiutalásra. A szerződés konkrét tartalmának ismerete nélkül önmagában a kikötött, esetlegesen nagyobb

összegű díjazás a teljesítendő szolgáltatás részletes ismertetése nélkül semmilyen megállapítás megtételére nem alkalmas. A „zsíros szerződés”, a „nyerő felperes” és a büntetőeljárás alatt álló volt országgyűlési képviselő személyének megjelölése a felperest egyértelműen negatív értékítéletet közvetítő szövegkörnyezetbe helyezte, amely azt sugalmazta, hogy a felperes kapcsolatait kihasználva illegális úton, csekély munka árán, vagy esetleg érdemi munka nélkül jelentős összeghez jutott.

[82] A keresetlevél benyújtását követően a politikus¹ érában elnyert zsíros szerződésekre, illetve a felperes és politikus² volt szocialista képviselő közötti összefüggésre vonatkozó közlés törlésre került.

[83] A felperes részére kifizetett díjazás (2.400.000 forint) alapján – mely lényegesen elmarad az alperes által hivatkozott mértéktől – a konkrét szerződéses feladatok ismerete nélkül nem vonható le az a következtetés, hogy az nagy értékű szerződés volna. Hivatkozott a 7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolása [49] bekezdésében foglaltakra, mely szerint a szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között. Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt. A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolása [41] bekezdésében foglaltak szerint az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Így a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el.

[84] A hatodik közlés a keresetlevél benyújtását követően a cikkből törlésre került. A politikus¹ volt főpolgármester vezette Fővárosi Önkormányzattal nem állt szerződéses jogviszonyban, ezért nem is kerülhetett sor a cikkben említett 30.000.000 forint + 20.000.000 forint sikerdíjra vonatkozó összeg részére történő kifizetésére. A cég²-vel kötött megbízási szerződés keretében 2.400.000 forint került kifizetésre részére, amit számlával és az OLAF-jelentés kivonatával bizonyított. Hivatkozott a 7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolása [49] bekezdésében és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolása [41] bekezdésében foglaltakra.

[85] A hetedik közlés tekintetében azt hangsúlyozta, hogy a politikus¹ főpolgármester vezette Fővárosi Önkormányzattal nem állt szerződéses jogviszonyban, ebből következően sem egyéb érdekelt³ volt főjegyzővel, sem pedig egyéb érdekelt¹ volt főjegyzői irodavezetővel nem állt és állhatott fenn közvetlen kapcsolat, sem megbízói, megbízotti viszony, illetve ennek keretében a megbízási szerződések sajátosságát képező, a megbízót megillető utasítási jog.

[86] A nyolcadik közléssel kapcsolatban előadta, hogy annak ellenére, hogy a bizonyítási kötelezettség nem őt terhelte, csatolta A cég³-al kötött megbízási szerződés alapján kiállított számlákat, melyek egyértelműen alátámasztották, hogy a perbeli cikkben említett 20.000.000 forintos megbízási díjjal szemben 2.910.000 forint összegű megbízási díj került részére kifizetésre. Hivatkozott a 7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolása [49] bekezdésében és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolása [41] bekezdésében foglaltakra.

[87] Érvelése szerint a valóság közlése az adott esetben a való tények félre nem érthető kifejezésre juttatásához szükséges.

[88] A fellebbezés részben alapos.

[89] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt [Pp. 358. § (5) bekezdés], ezért azt a másodfokú felülbírálat teljes terjedelmében érintette; az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korláta

között bírálta felül [Pp. 370. § (1) bekezdés], a fellebbezés elbírálására a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson került sor.

[90] Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmekre tekintettel a másodfokú bíróság az ügy érdemében döntött.

[91] Az elsőfokú bíróság a döntését nem az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozta, ezért az alperes fellebbezésében megjelölt, Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülmérlegelésnek, a felülbírálati jogkör ezen pont szerinti gyakorlásának nem volt helye.

[92] Az ítéltábla a fellebbezéssel érintett közlések vizsgálatát a kereset ismertetésekor alkalmazott számozást követve végezte el az egyértelműség érdekében, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság, a fellebbezés és ellenkérelem számozása ettől és egymáshoz képest is eltért, ami az értelmezést nehezítette.

[93] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint elvégzett érdemi felülbírálat eredménye az, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen azonosította, a megállapított tényállás alapján azonban nagyobb részben (a nyolcadik közlés kivételével valamennyi közlés vonatkozásában) téves jogi következtetéseket vont le.

[94] A fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a cikk témája közügyet érint-e; továbbá az alperes a sajtóközleményben a felperes vonatkozásában állított vagy híresztelt-e valótlan tényt, illetve való tényt hamis színben tüntetett-e fel.

[95] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítéltábla a következő alkotmányos szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[96] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[97] Az ügy eldöntése szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szöveggörnyezetben találhatók, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[98] Abból kellett kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólás általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[99] A társadalmat foglalkoztató kérdésekben megnyilvánuló sajtó véleményének kifejtése során, azzal egyidejűleg tényeket is közöl, a véleményformálás igényével való fellépésnek része az értékelés alapjául szolgáló tények közlése. A közéleti közlés megítélése pedig alkotmányosan meghatározott, ennél fogva – az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – mindig a véleménysszabadság felől közelítve kell a versengő értékek összevetését elvégezni, az ügy összes körülményét értékelni.

[100] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. „A

megkülönböztetés alapja, hogy vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[101] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodó, attól függetlenül élvezzi a véleménysszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[102] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kell lenni a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV.18.) AB határozatokban kialakított tesztre. Ennek során a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat indokolásának 30. – 32. bekezdései irányadóak.

[103] Az Alkotmánybíróság a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató alkotmányos jogát gyakorolva szabadon tudósíthat a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtósszabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell dönten, hogy a konkrét esetben a sajtósszabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engednie {Indokolás 19.}.

[104] A jogvita elbírálásánál jelentősek továbbá a sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő alábbi szempontok.

[105] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, az ítélezési gyakorlatot is szem előtt tartva helyesen indult ki abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3., Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozatai).

[106] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értékítélet vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[107] Az érintett személy fogalmát a Pp. nem határozza meg, az ehhez kapcsolódóan használt „kereshetőségi jog (perbeli legitimáció)” kifejezés sem szerepel jogszabály szövegében. A „kereshetőségi jog” a jogtudomány, illetve a bírói gyakorlat által kimunkált elnevezése egy tételes jogi normának, mégpedig a Pp. 1. § (2) bekezdésének, amely szerint a bíróság az e törvény hatálya alá tartozó jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Az érintettség (más elnevezéssel érdekelttség) vizsgálata tehát nemcsak joga, hanem kötelezettsége is az eljáró bíróságoknak. Azt, hogy ki jogosult pert indítani, az ígénnnyel

fellépő felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat alapján dönthető el, az eljárási törvény az anyagi jogszabályok érvényre juttatásának útjáról rendelkezik. A sajtó-helyreigazítás iránt indított perben felperes csak olyan személy lehet, akinek az Smtv. 12. § (1) bekezdése által biztosított joga veszélyeztetve van, vagy sérelmet szenvedett. A sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a keresetösségi jog megállapításához a cikk teljes tartalmát kell vizsgálni (a Kúria Pfv. 20473/2021/4. számú határozata).

[108] Sajtó-helyreigazítás iránt indított perben az kérhet helyreigazítást, akinek a személyére a sajtóközlemény nevének megjelölésével, vagy egyéb módon utal, vagy akinek személye a sajtóközlemény tartalmából egyébként felismerhető (a Kúria Pfv.20490/2026/6. számú ítélete).

[109] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy a felperes nem közszereplő. A polgári jogvitában a Ptk. 2:44. § szerinti „közéleti szereplő” fogalma alatt kizárólag a természetes személyek értendők, a rendelkezés természetéből (a védelem irányának meghatározásából, a szövegezésből) következően azt a jogi személy felperesre nem lehet kiterjeszteni. A felperes tűrés kötelezettségét a közügyben való érintettsége teremtheti meg, így a perben is erről kellett állást foglalni.

[110] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak a jelen ügyre vonatkozó meghatározásánál ugyanakkor arra kellett figyelemmel lenni, hogy a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat által a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatra (13/2014. (IV. 18.) AB határozat) támaszkodva kialakított teszt első lépéseként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben.

[111] A közéleti viták elsősorban a sajtó, a média útján kapnak kibontakozási lehetőséget. Az aktuális közéleti témában érintett személyek pedig fokozottan kötelesek eltérni mind a közéletben való megjelenésük, szerepvállalásuk nyilvánosságra kerülését, mind az ezzel kapcsolatos véleménynyilvánításokat.

[112] Az Alkotmánybíróság értelmezésében „a közéleti kérdések köre szélesebb a politikai szólánál, illetve a közhatalmat gyakorló személyek tevékenységének bírálatánál”, illetve „valamennyi közéleti párbeszéd igényt tarthat a közéleti vitákat és a közügyek vitatását megillető alapjogi védelemre” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [32] és [35]}. Az Alkotmánybíróság szerint „a nyilvános közlés minősítése során jellemzően nem a véleménynyilvánítással érintettek személyéből kell kiindulni, hanem azt kell vizsgálni, hogy a közlés közügyek, közéleti kérdések vitatására vonatkozik-e” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [41], 3237/2022. (V. 18.) AB határozat Indokolás [34]}.

[113] Az Alkotmánybíróság a 3237/2022. (V. 18.) AB határozatának [38] bekezdésében – a 3236/2018. (VII. 9.) AB határozatban foglaltakra utalással – azt fejtette ki, hogy „a közügyek vitája alkotmányjogi kategóriájának szerepe az, hogy a közügyekre vonatkozó szólnak mindegyike fokozott védelem alá tartozik, és ezáltal korlátozza az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét. A személyiségvédelem korlátozottsága tehát nem csupán a hivatásszerűen vagy önként közszereplést vállalók esetében érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben – a konkrét társadalmi vita erejéig – annál szélesebb személyi kört érinthet {3236/2018. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[114] Az adott ügyben tehát a jelentőséggel bíró értékelési szempont az, hogy a közlés közügyben való megszólalásnak minősül. A cikk a felperesnek a fővárosi önkormányzatnál korábban, politikusi főpolgármestersége és a településrész-i önkormányzat jelenlegi közbeszerzési eljárásaival összefüggésben betöltött szerepéről, az önkormányzat működését meghatározó személyekhez való kapcsolatát mutatja be. A feltárt személyi és szerződéses összefüggések alapján arra következtet, hogy „egy 2010 előtt a fővárosban tevékenykedő, a

volt SZDSZ-hez és az MSZP-hez erősen kötődő csoport vette át a hatalmat településrészl-en”.

[115] A felperest az írás baloldali kapcsolatokkal rendelkező „szereplőként” jelöli meg, amelyet az önkormányzat annak ellenére foglalkoztat, hogy az OLAF jelentéseiben szabálytalan közbeszerzések miatt is szerepel. Bemutatja az ügyvédi iroda 2010 előtti önkormányzati megbízásait és a politikus1 főpolgármestersége alatt fennálló önkormányzati kapcsolatait, illetve a jelenlegi településrészl-i vezetéssel, az „árnyékpolgármesternek” titulált polgármesteri kabinetfőnökhöz kapcsolódónak vélt viszonyát, a közbeszerzések lebonyolításában játszott szerepüket.

[116] A felperes maga adta elő, hogy településrészl-el, mint megbízóval áll szerződéses jogviszonyban a folyamatban lévő, valamint a jövőben lefolytatni kívánt közbeszerzési eljárások előkészítése és lebonyolítása során felmerülő külső közbeszerzési jogi szakértői feladatok ellátása kapcsán. A megbízás célja a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 27. § (3) bekezdése szerinti közbeszerzési jogi szakértelem biztosítása a közbeszerzési eljárások előkészítése és lefolytatása során. A felperes a közbeszerzési eljárások kapcsán nem köt szerződéseket, ugyanakkor közpénzből finanszírozott megbízási szerződése alapján az önkormányzat által lefolytatott közbeszerzési eljárások előkészítésével és lebonyolításával kapcsolatos közbeszerzési jogi szakértői feladatokat lát el.

[117] A cikk a közpénzek felhasználásával foglalkozik, a téma egyértelműen a közügyek témakörébe tartozik, így a sérelmezett közlések értékelésénél érvényesíteni kell a szólásszabadság fokozott védelmére vonatkozó, korábban ismertetett alkotmányos szempontokat.

[118] Az adott ügy elbírálásánál fontos szempont a Kúria Pfv.20.490/2026/6. számú ítéletében kifejtett jogértelmezés, miszerint közügyet érintő újságcikk vonatkozásában a véleménynyilvánítás lehetőségei a szabad véleménynyilvánításhoz való jog fokozott védelmére tekintettel az átlagosnál tágabbak. A kifejtett vélemény meghökkentő, erőteljes is lehet. Véleménynyilvánítás esetén sajtó-helyreigazításnak nincs helye, és az összefüggések figyelembevételével egy-egy tényállítás is az összes körülmény figyelembevételével vélemény részeként lehet értékelhető.

[119] Az elsőfokú bíróság az ügy alapjogi vonatkozásait nem ismerte fel, ítéletének indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy nem tulajdonított jelentőséget a cikk témája közügy minőségének, és az ügy érdemi eldöntése során az alapjogi érintettségre vonatkozó alkotmányos szempontokat nem alkalmazta. A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel érintett közlések értékelését ezen szempontok alapján végezte el, a közléseket a cikkben időközi változtatások, törlések figyelmen kívül hagyásával vizsgálta.

[120] Az első (egyéb érdekelt1 kabinetvezető családjához köthető az a közbeszerzési tanácsadó cég, mely a településrészl közbeszerzéseiben részt vesz), második (a közbeszerzéseket irányító polgármesteri kabinetfőnök, egyéb érdekelt1 apjának közbeszerzési cégét, a cég1-t egyéb érdekelt2 és férje vásárolta meg), továbbá a negyedik (egyéb érdekelt2 közbeszerzési tanácsnökként 2008–2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanázst jelent) közlések nem a felperesre vonatkoznak, azok tekintetében keresetösségi joga nincs.

[121] Az első közlés nem a felperesre vonatkozik. A közlés szövegösszefüggései alapján egyértelmű, hogy az nem a felperes ügyvédi iroda, illetve annak vezetője vonatkozásában tartalmaz megállapítást, tényállítást. Az írás tartalma szerint a cég1 nevű vállalkozás volt egyéb érdekelt1 apjának tulajdonában, amely céget egyéb érdekelt2 és férje vásárolták meg.

[122] Az, hogy a cikk ezzel összefüggésben – kritikus hangnemben – egyéb érdekelt2-t „független” közbeszerzési szakértőnek minősíti, és azt közli, hogy „Csak idén már a 14. közbeszerzési eljárást bonyolítja egyéb érdekelt2 ügyvédi irodája”, a felperes érintettségét a közlés vonatkozásában nem alapozza meg. A szöveg értelmezése alapján a közlés kontextusában a kabinetvezető családjához köthető „közbeszerzési” tanácsadó cég a cég1, és nem a felperes ügyvédi iroda, így ezen kijelentés tekintetében a felperes sajtó-helyreigazítási igényt nem érvényesíthet; az igénnyel fellépő felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat az adott közlés vonatkozásában nem áll fenn.

[123] A második közlés szintén nem a felperes cselekvőségét írja le, nem a felperest, hanem annak vezetőjét és férjét érinti. A közlés szerint a cég1-t egyéb érdekelt2 és férje vásárolták meg. A közlés szempontjából a felperes ügyvédi iroda egyéb érdekelt2-nek nem azonosítható, a jogi személy felperes a Bt. megvásárlásában nem vett részt, abban nem érintett, így a közlés vonatkozásában sajtó-helyreigazítási igényt nem érvényesíthet.

[124] A negyedik közlés tekintetében a felperes személyes érintettsége (kereshetőségi joga) ugyancsak hiányzik.

[125] Bár a sajtóközlemény több helyen a felperest nevesíti, a sérelmezett közlés kifejezetten egyéb érdekelt2-re és nem az ügyvédi irodára vonatkozik. Az átlagos tájékozottságú olvasó a cikk által nem ismertett jogszabályok tartalmának nem jár utána, nem értelmezi azokat, így azt sem teszi vizsgálat tárgyává, hogy közbeszerzési jogi tanácsadást ki folytathat, ezért a felperes által megjelölt jogszabályoknak (Üttv. 3. § (1) bekezdés h) pont, 91. § (2) – (3) bekezdés), azok értelmezésének a sajtó-helyreigazítási kötelezettség, a kereshetőségi jog vizsgálata szempontjából nincs jelentősége, ahogyan annak sem, hogy „közbeszerzési tanácsnok” titulus létezik-e. A közlés azt juttatja kifejezésre, hogy a jogász végzettségű egyéb érdekelt2 (és nem az ügyvédi iroda) milyen összegű bevételhez jutott 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért, a mondanivalót az átlagos tájékozottságú olvasó is így értelmezi, annak részletekbe menő elemzése nélkül, hogy az adott időszakban a felperes a tevékenységét egyszemélyes ügyvédi iroda keretein belül végezte vagy sem.

[126] A harmadik közlés (a már a politikus1-érában is zsíros szerződésekert nyerő felperes közel áll politikus2 volt szocialista képviselőhöz, a képviselőhöz köthető) nem tényállítás, hanem értékelés. Az írás ugyanezen bekezdésében azt is közli, hogy a felperes „is komoly szerepet kap az településrészl-i közbeszerzések végrehajtásában. A egyéb érdekelt2 ügyvédi iroda politikus3 polgármester 2019-es megválasztása után szinte azonnal feltűnt a kerületben”. Az írás azt juttatja kifejezésre, hogy a felperes – személyes kapcsolatai révén – a tevékenységét településrészl-t követően településrészl-re is „átmentette”.

[127] Azt a cikk nem állítja, hogy a felperes politikus2 országgyűlési képviselővel (illetve az Országgyűlés Hivatalával, vagy az MSZP-vel) állt kapcsolatban, a volt szocialista képviselő megjelölést politikus2 beazonosítására használja és nem annak leírására, hogy a „kötődés” milyen időszakhoz, politikus2 országgyűlési képviselővé választásához, illetve az azt követő időponthoz kapcsolódik. Az írás azt sem állítja, hogy a felperes politikus2-vel (mint magánszeméllyel) bármilyen jogviszonyban állt volna.

[128] politikus2 2007-től volt az MSZP településrészl-i szervezetének elnöke, a felperes 2007 után jutott megbízáshoz a településrészl-i önkormányzatnál, a szerződést 2008. március 13-án kötötték. politikus2 2010-ben a településrészl-i önkormányzat visszaéléseinek ügyében történt megkeresésre az újságnak azt a választ adta, hogy az említett cégek vezetőivel (köztük a felperes vezetőjével) fennálló esetleges ismeretsége nem lehet kizáró oka a megbízásoknak.

[129] A cikk a kötődés, közel állás mibenlétét nem határozza meg, a „köthető”, „közel áll” megfogalmazás egy távoli, inkább személyes mint jogi kötődést feltételező kapcsolatra

utal; politikus² a személyes ismeretséget nem cáfolta, a fenti tények alapján pedig nem okszerűtlen az a következtetés, hogy a felperes politikus² volt szocialista képviselőhöz köthető. Az összefüggés ténybeli alapjait az alperes a szükséges mértékben bemutatta.

[130] A közlés valótlán tényállításként minősülését önmagában az nem alapozza meg, hogy az alperes ezt a közlést utóbb a cikkből törölte.

[131] Az ötödik közlés (a felperes már politikus¹ főpolgármestersége idején is komoly megbízásokat kapott) és a harmadik közlés „zsíros” szerződésekre vonatkozó része a rendelkezésre álló tények alapján minősíti komolynak, illetve zsírosnak a megbízásokat, a kijelentések olyan értékítéletek, amelyek tekintetében helyreigazításnak nincs helye.

[132] politikus¹ 1990-től 2010-ig volt főpolgármester. A cég² honlapján közzétett közérdekű adatközlésből megállapítható, hogy 2007-től – megbízási szerződés alapján – a felperes látta el a cég² beruházási és közbeszerzési igazgatóságának közbeszerzési jogi felügyeletét, általános jogi kontrollját. A felperes a 8 hónap alatt 40.232.530 forint megbízási díjat vett fel. Ez a megbízása még 2010-ben is fennállt, a felperes képviselte 2010-es közbeszerzési döntőbizottsági ügyben is a cég²-t. A cég² alapítója és fő részvényese a Fővárosi Önkormányzat.

[133] Mindezek alapján az alperes minősíthette úgy a megbízási szerződéseket, hogy azok „komoly” megbízások, „zsíros” szerződések voltak, akkor is, ha a felperes ezt magára nézve sértőnek tartja.

[134] A hatodik közlés (a politikus¹ vezette fővárosi önkormányzat a egyéb érdekelt² ügyvédi irodának harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy csak részben teljesítették a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kaptak még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást) tekintetében az ítéltábla arra mutat rá, hogy az OLAF-jelentés több (egymásnak ellentmondó) adatot tartalmaz:

[135] A tényállást megállapító, a KEHI jelentését ismertető részében azt rögzíti, hogy a felperesnek egy 2007. november 12-én kelt szerződés alapján 50 millió forintot fizettek ki. Ugyanakkor a jelentés 3.3 pontjában található „A szabálytalan szerződésekben szereplő összegek” elnevezésű táblázatban a kiegészítő finanszírozás rovatban 2.400.000 forint szerepel a felperesnél; a KEHI jelentésnél, a tényállási részben ismertettek szerint a kedvezményezett azt az észrevételt tette, hogy „a 2010-ben lefolytatott eljárása során az NFÜ ellenőrizte a BSZ-49/2007. sz. szerződést. Az ellenőrzés eredményeként a teljes szerződéses összeg (50 000 000 HUF) tekintetében megállapították a beszerzés szabálytalanságát. Tekintettel arra, hogy a szerződés alapján eddig 405 379 HUF összeget fizettek ki, az NFÜ 48/586/1/2010 sz. levelében utasította a Fővárosi Önkormányzatot az adott összegek visszafizetésére, mely összegeket a cég⁶ – a KIKSZ-K-2742/2011 és 4060/2011 levelekben foglaltaknak megfelelően – a 81. sz. támogatáskifizetési kérelemmel szembeni beszámítási ügylet keretében rendezte”.

[136] Az OLAF-jelentés a felperes szerződését vizsgáló jogi értékelés részében (3.2.27. pont) megállapítottak szerint a szerződéses értéket egybe kell számítani a közbeszerzési tevékenységre irányuló más szerződések értékével. Az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 40. § (2) bekezdését és 153. §-át, mert jogellenesen nem folytatott le közbeszerzési eljárást. A szabálytalanságot már korábbi eljárásokban megállapították, a teljes szerződéses értékre visszafizetési felszólítást adtak ki.”

[137] A felperes a közlést azon okból kifogásolta, hogy ténylegesen nem 50.000.000, hanem 2.400.000 forintot kellett visszafizetnie.

[138] A peradatok szerint a szerződéses összeg 50.000.000 forint volt, a visszafizetési felszólítás a teljes összegre vonatkozott; a felperes jelentésben ismertetett észrevétele szerint a szerződés alapján (addig) 405 379 forintot fizettek ki; a táblázat a felperesnél a kiegészítő finanszírozás rovatban 2.400.000 forintot tüntet fel. A táblázat nem bizonyítja, hogy csak 2.400.000 forint visszafizetési kötelezettség terhelte a felperest és azt sem, hogy részére ténylegesen mekkora összeget fizettek ki a szerződés alapján.

[139] A KEHI-jelentés tartalmát a cikk az OLAF-jelentésben foglaltaknak megfelelően ismertette ugyan, ám a többi megállapítás ismertetésének hiányában az olvasó nem a valóságnak megfelelő tájékoztatást kapott a szerződés mibenlétét, a felperest terhelő visszafizetési kötelezettség, annak összege tekintetében, erre figyelemmel az alperes a körben helyreigazítás közzétételére köteles.

[140] Az a közlés, miszerint „a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást” nem a felperesre vonatkozik, őt nem érinti, erre figyelemmel e körben a felperes által indított perben sajtó-helyreigazítás elrendelésének nincs helye.

[141] A helyreigazítás körében a való tények közlése is szükséges az adott esetben annak érdekében, hogy az olvasók a valóságnak megfelelő tájékoztatást kapjanak.

[142] A hetedik közlés (a felperes politikus¹ főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt³ akkori főjegyzővel, mind egyéb érdekelt¹-el akkori főjegyzői irodavezetővel) valós tényekből levont következtetés, e körben helyreigazításnak nincs helye. A felperes közreműködött a 4-es metró projekt megvalósításában, amelyet ténylegesen a cég² bonyolított, azt azonban a 100%-ban tulajdonos fővárosi önkormányzat felügyelte. Ezen tények alapján nem okszerűtlen az a következtetés, hogy a felperes és a megjelölt személyek kapcsolatban álltak egymással.

[143] A nyolcadik közlés (a cég³ a 2020-as év során közbeszerzési tanácsadásra 20 millió forintos szerződést kötött a felperessel) valótlan tényállítás.

[144] A cég³-al kötött megbízási szerződés alapján, az abban foglalt információk ismeretében nem lehet következtetni arra, hogy „20 millió forintos szerződés” megkötésére került sor, azaz a megbízási szerződésben foglalt megbízási díj 20.000.000 forintban került meghatározásra. A közlés az átlagosan tájékozott olvasó felé azt közvetíti, hogy a szerződés alapján a felperes ténylegesen 20.000.000 forint díjazásban részesült, aminek valós voltát az alperes nem bizonyította, konkrét tények megjelölésének hiányában pedig erre vonatkozó okszerű következtetés sem vonható le.

[145] A szerződésben 20.000 forintos óradíj került kikötésre, az írás pedig nem jelöli meg azokat a tényeket, amelyek alapján ezen óradíj alapulvételével a 20.000.000 forintos nagyságrend megjelölése megalapozott lehetne. Abból, hogy az alperes állítása szerint a felperes a cég² honlapján közzétett korábbi szerződése alapján 8 hónap alatt 40 milliós megbízási díjat vett fel ugyancsak nem ad alapot olyan következtetés levonására, hogy a felperes a cikkben megjelölt szerződés alapján 20.000.000 forint díjazásban részesült volna.

[146] E körben tehát az alperes szintén helyreigazítás közzétételére köteles, a való tények közlése is szükséges a valóságnak megfelelő tájékoztatás érdekében.

[147] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest a hatodik és nyolcadik közlés vonatkozásában kötelezte helyreigazítás közzétételére, a rendelkező részben írt tartalommal. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[148] Az alperes fellebbezése nagyobb részben eredményes, a pernyertesség, pervesztesség aránya az első- és másodfokú eljárásban is 80-20% a felperesre terhesebben.

[149] A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy az üzemeltető a sajtószerv mögött álló, gazdasági tevékenységet végző jogi személy, amely e minőségében jogosult volt a sajtószerv érdekében szerződéseket kötni és a jogi képviselő ez alapján felszámíthatta perköltségét. A Kúria Pfv.20973/2025/8. számú döntésében foglalt jogértelmezés szerint sajtó-helyreigazítási eljárásban az alperes (szerkesztőség) képviselője és a perben nem álló kiadó szervezet is köthet a képviseletre vonatkozó megbízási szerződést, a munkadíj nagyságát az Ükr. szabályai szerint kell meghatározni. A Kúria az ítélet 33. bekezdésében – visszautalva egy korábbi határozatára – megállapította, hogy a sajtó-helyreigazítás iránt indított perben, mint különleges eljárásban, a perbeli jogképességgel felruházott sajtószerv az általa meghatalmazott jogi képviselővel, a perköltségként felszámítható ügyvédi munkadíj kikötését is tartalmazó megbízási szerződést köthet. Ugyanezen precedens határozat tartalmazza azt, hogy annak sincs akadálya, hogy csak az eljárási jogi szabályok alapján perképes félnek, a per vitelére adott meghatalmazással eljáró képviselője kössön megbízási szerződést, és adjon meghatalmazást a fél jogi képviseletére {a Kúria Pfv.20568/2022/9. számú ítéletének [63] bekezdése}.

[150] A felperes az elsőfokú eljárásban ügyvédi munkadíjként a megbízási szerződés alapján 390.000 forintot, postaköltségként 1.705 forintot számított fel (Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pont), az alperes az Ükr. 3. § (2) bekezdése alapján 13 munkaóra felszámításával jelölte meg a perköltségét. A pernyertesség, pervesztesség aránya alapján a felperest a felszámított 390.000 forint + áfa, illetve további 1.705 forint perköltségből annak 20%-a, 78.000 forint + áfa, illetve további 341 forint illetné meg, míg az alperesnek a 13x14.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból annak 80%-a, 145.600 forint + áfa összeg járna. Ezek egybevetésével a Pp. 83. § (2) bekezdésében és 499. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a felperest a médiaszolgáltató részére 67.260 forint + áfa összegű elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.

[151] A felperes a másodfokú eljárásban ügyvédi munkadíjként a megbízási szerződés alapján 13 munkaórát és 55.000 forint óradíjat, valamint a tárgyalás vonatkozásában 90.000 forint díjat számított fel (Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pont), az alperes az Ükr. 3. § (2) bekezdése alapján 8 munkaóra felszámításával jelölte meg a perköltségét. A pernyertesség, pervesztesség aránya alapján a felperest a felszámított 805.000 forint + áfa perköltségből annak 20%-a, 161.000 forint + áfa összeg illetné meg, míg az alperesnek a 8x14.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból annak 80%-a, 89.000 forint + áfa összeg járna. Ezek egybevetésével a Pp. 83. § (2) bekezdésében és 499. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a médiaszolgáltató a felperes részére 72.000 forint + áfa összegű másodfokú perköltség megfizetésére köteles.

[152] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés aa) és ab) pontjai alapján számított 31.500 forint kereseti és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére a felperes és a hírportál üzemeltetője a pernyertesség, pervesztesség arányában kötelesek a Pp. 83. § (2) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján (a felperes 25.200 forint kereseti és 38.400 forint fellebbezési illeték, a médiaszolgáltatót 6.300 forint kereseti és 9.600 forint fellebbezési illeték megfizetésére köteles).

[153] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[154] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest és a médiaszolgáltatót, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2026. július 2.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró